

Crisis & Faith

Perek 5

Bitachon and Battle

א וַיָּבֹאוּ כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-דָּוִד--חֶבְרוֹן; וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹר, הִנֵּנוּ עֲצָמְךָ וּבָשָׂרְךָ אֲנַחְנוּ.	1 Then came all the tribes of Israel to David unto Hebron, and spoke, saying: 'Behold, we are thy bone and thy flesh.
ב גַּם-אֶתְמוּל גַּם-שָׁלוֹם, בְּהִיּוֹת שָׂאוּל מֶלֶךְ; עָלִינוּ, אַתָּה הִיִּיתָה מוֹצִיא (הַמוֹצִיא) וְהַמְבִּי, אֶת-יִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק לְךָ, אַתָּה תִּרְעָה אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנָגִיד, עַל-יִשְׂרָאֵל.	2 In times past, when Saul was king over us, it was thou that didst lead out and bring in Israel; and the LORD said to thee: Thou shalt feed My people Israel, and thou shalt be prince over Israel.'
ג וַיָּבֹאוּ כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ, חֶבְרוֹן, וַיַּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן, לִפְנֵי יְקֹוֹק; וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל. {ס}	3 So all the elders of Israel came to the king to Hebron; and king David made a covenant with them in Hebron before the LORD; and they anointed David king over Israel. {S}
ד בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד, בְּמָלְכוֹ; אַרְבָּעִים שָׁנָה, מָלָךְ.	4 David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years.
ה בְּחֶבְרוֹן מָלָךְ עַל-יְהוּדָה, שִׁבְעַת שָׁנִים וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים; וּבִירוּשָׁלַם מָלָךְ, שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה, עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְיְהוּדָה.	5 In Hebron he reigned over Judah seven years and six months; and in Jerusalem he reigned thirty and three years over all Israel and Judah.

1. Radak

הננו עצמך ובשרך אנחנו – אף על פי שאתה ממשפחת יהודה והננו קרובים לך אנחנו גם כן עצמך כי כלנו בני ישראל אחים אנחנו.

2. Abarbanel

(ג) וידמה שאז הלך העם איש לאהלו ושכאו הזקנים שבשבתים אחר כך אל חברון והמליכו שם את דוד, והוא קבלתם אותו למלך על כל ישראל לפני ארון ה'. והמפרשים אמרו שהזקנים באו ראשונה לכתוב ברית, שלא ירע עמהם על אשר החזיקו עם אישבת, ואחרי כן באו כל העם, ושפירוש 'ויבאו הזקנים' – 'וכבר באו הזקנים'. והיותר נכון אצלי הוא שבאו השבטים כולם, ולזקנים בפרט כרת הברית, כי בידם נשבע על כל אשר יעשה בישראל או נשבע שלא ירע לזקנים, ואז כלם השבטים והזקנים המליכוהו, ונתאמת אז אצלם (תהלים כ"א ח') כי המלך בוטח בהשם ובחסד עליו בל ימוט:

3. Malbim

ועפ"ז אחר שקבלוהו הגוי כולו כרת ברית עם הזקנים שהם הסנהדרין, שהעמדת המלך צריך שיהיה מדעת סנהדרין, והם משחוהו שנית להיות מולך מלכות הכוללת.

ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאָנְשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְּבֻסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ; וַיֹּאמֶר לְדָוִד לְאָמֹר, לֹא-תִבּוֹא הִנֵּה, כִּי אִם-הִסִּירְךָ	6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou
---	--

העֲנִיִּים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבוֹא
thalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in
דָּוִד הֵנָּה. hither.'

7 Nevertheless David took the stronghold of Zion; the same is
ז וַיִּלְכֹּד דָּוִד, אֶת מְצֻדַת צִיּוֹן--הִיא, the city of David.
עִיר דָּוִד.

8 And David said on that day: 'Whosoever smiteth the
ח וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא, כָּל-מִכָּה
יְבֻסִי וַיַּגַּע בְּצִנּוֹר, וְאֶת-הַפְּסָחִים וְאֶת-
Jebusites, and getteth up to the gutter, and [taketh away] the
הָעֲנִיִּים, שְׂנֹאוֹ (שְׂנוֹאִי) נָפֶשׁ דָּוִד; עַל-
lame and the blind, that are hated of David's soul--.' Wherefore
כֵּן, יֹאמְרוּ, עֹנֵי וּפְסָחִים, לֹא יָבוֹא אֶל-
they say: 'There are the blind and the lame; he cannot come
הַבַּיִת. into the house.'

9 And David dwelt in the stronghold, and called it the city of
ט וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּמְצֻדָּה, וַיִּקְרָא-לָהּ עִיר
David. And David built round about from Millo and inward.
דָּוִד; וַיִּבְנוּ דָּוִד סָבִיב, מִן-הַמִּלּוֹא
וּבֵיתָה.

10 And David waxed greater and greater; for the LORD, the
י וַיִּלְךְ דָּוִד, הַלּוֹךְ וְגָדוֹל; וַיְקוֹק אֱלֹהֵי
God of hosts, was with him. {P}
צְבָאוֹת, עִמּוֹ. {פ}

4. Malbim

וילך המלך ואנשיו – אחר שעתה התאחדו שני ממלכות ישראל, שהיו עד עתה שבט יהודה תחת דוד, ויתר
השבטים ובנימין שבט שאול בראשם תחת איש בושת, ושבו כולם למלכות אחת תחת דוד, **היה מן העצה, וכן**
הופיע רצון ה', שיעיר המלוכה תהיה בגבול השייך לשני השבטים שהיו שבטי מלכות, וזה היה בירושלים
שהיתה חציה ליהודה וחציה לבנימין כמ"ש בגבולי הארץ, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (יומא יב)
רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין וכו' מוזכר בנוי, וכבר בארנו (שופטים א') כי בני
יהודה כבשו חלקם בירושלים רק בני בנימין לא כבשו את חלקם וישב שם היבוסים.

5. Shoftim 1:8

8 And the children of Judah fought against Jerusalem, and
ח וַיִּלָּחֲמוּ בְנֵי-יְהוּדָה, בִּירוּשָׁלַם, וַיִּלְכְּדוּ
took it, and smote it with the edge of the sword, and set the
אותה, וַיַּכּוּהָ לְפִי-חֶרֶב; וְאֶת-הָעִיר, שָׂלְחוּ
city on fire.
בָּאֵשׁ.

6. Shoftim 1:21

21 And the children of Benjamin did not drive out the
כא וְאֶת-הַיְּבוּסִי יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַם, לֹא
הוֹרִישׁוּ בְנֵי בִנְיָמִן; וַיֵּשֶׁב הַיְּבוּסִי אֶת-בְּנֵי
Jebusites that inhabited Jerusalem; but the Jebusites dwelt
בְּנִימִן, בִּירוּשָׁלַם, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}
with the children of Benjamin in Jerusalem, unto this
day. {P}

7. Shoftim 19:10-12

10 But the man would not tarry that night, but he rose up and
י וְלֹא-אָבָה הָאִישׁ, לָלוֹן, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא
departed, and came over against Jebus--the same is
עַד-לִכְחַ יְבוּס, הִיא בִּירוּשָׁלַם; וַעֲמֹ, צָמַד
Jerusalem; and there were with him a couple of asses
הַמֹּרִים הַבּוֹשִׂים, וַפִּילְגָשׁוֹ, עִמּוֹ.
saddled; his concubine also was with him.

11 When they were by Jebus--the day was far spent--the
יא הֵם עִם-יְבוּס, וְהַיּוֹם רַד מְאֹד; וַיֹּאמֶר
servant said unto his master: 'Come, I pray thee, and let us
הַנֶּעֱרָ אֶל-אֲדֹנָיו, לָכֶּה-נָא וְנִסּוּרָה אֶל-
turn aside into this city of the Jebusites, and lodge in it.'
עִיר-הַיְּבוּסִי הַזֹּאת--וְנָלִין בָּהּ.

12 And his master said unto him: 'We will not turn aside
יב וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֲדֹנָיו, לֹא נָסוּר אֶל-עִיר
into the city of a foreigner, that is not of the children of
נָכְרִי, אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּה;
Israel; but we will pass over to Gibeah.'
וְעָבְרָנוּ, עַד-גִּבְעָה.

8. Abarbanel

והיותר נראה בזה הוא מה שכתבתי בתחלת ספר שופטים (דף מ"ב ע"ב), שהיה ירושלם והיבוסים שם מחוז, והיו בו ערים ומושב לבני יהודה ובו גם כן נחלה לבני בנימין, ועם היות שבני יהודה לכדו ירושלם ויכוה לפי חרב ואת העיר שרפו באש היה זה בחלק יהודה, אבל חלק בנימין לא נלכד ושם נאמר שישב היבוסים בירושלם עם בני בנימין. והנראה שלא לכדו את העיר ונשארו בה היבוסים, וכ"ש המבצר שהיא המצודה שנקראה אחר כך ציון (טעם למה שנקראה עיר דוד ציון) להיותו דבר מצוין ונרשם בכל הארץ.

9. Divrei HaYamim Aleph 11:

- 5 And the inhabitants of Jebus said to David: 'Thou shalt not come in hither.' Nevertheless David took the stronghold of Zion; the same is the city of David.
- וַיֹּאמְרוּ יֹשְׁבֵי יְבוּס, לְדָוִד, לֹא תָבוֹא, הִנֵּה; וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת-מִצְדַּת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד.
- 6 And David said: 'Whosoever smiteth the Jebusites first shall be chief and captain.' And Joab the son of Zeruiah went up first, and was made chief.
- וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוּסִי בְּרִאשׁוֹנָה, יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְלִשָּׂר; וַיַּעַל בְּרִאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה, וַיְהִי לְרֹאשׁ.
- 7 And David dwelt in the stronghold; therefore they called it the city of David.
- זָ וַיֵּשֶׁב דָּוִד, בְּמִצְדָּה; עַל-כֵּן קָרְאוּ-לוֹ, עִיר דָּוִד.
- 8 And he built the city round about, from Millo even round about; and Joab repaired the rest of the city.
- ח וַיִּבֶן הָעִיר מִסָּבִיב, מִן-הַמִּלּוֹא וְעַד-הַסָּבִיב; וַיּוֹאֲב, יִחְזֶק אֶת-שְׂאֵר הָעִיר.

10. Rashi

ויגע בלנוור – לשון גובה **המגדל**, כי שם היו נתונים הכלמים שלהם.

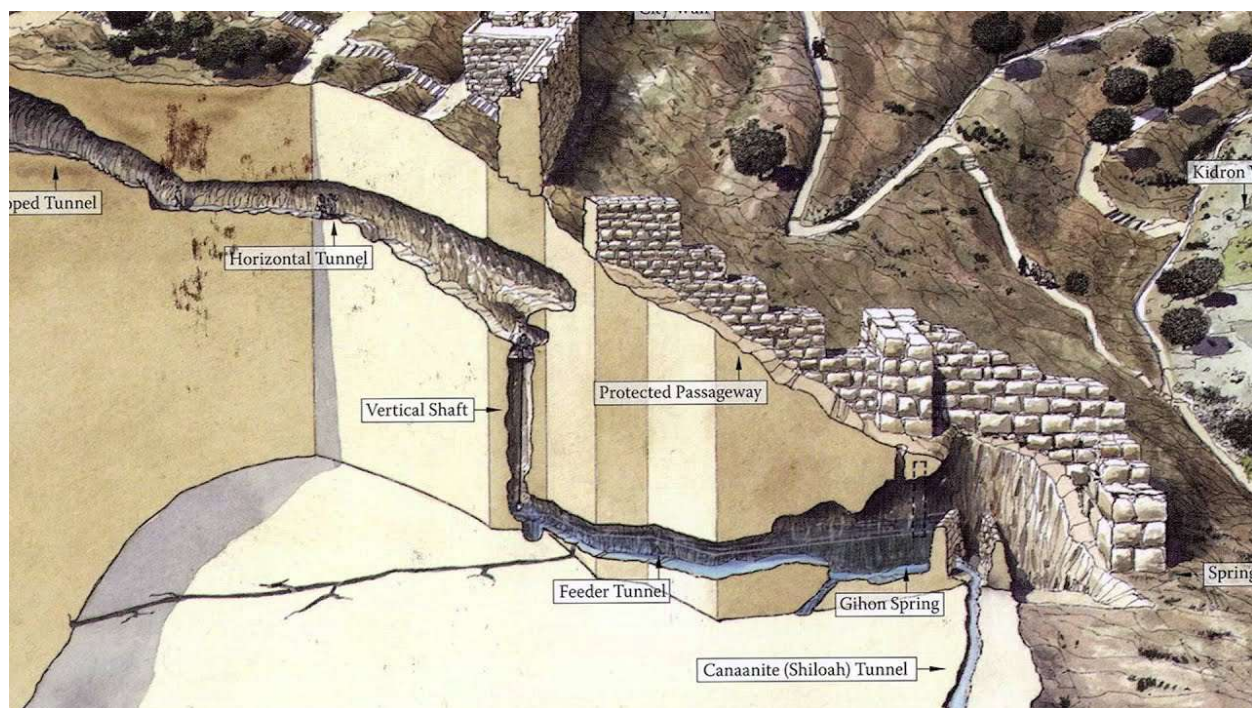
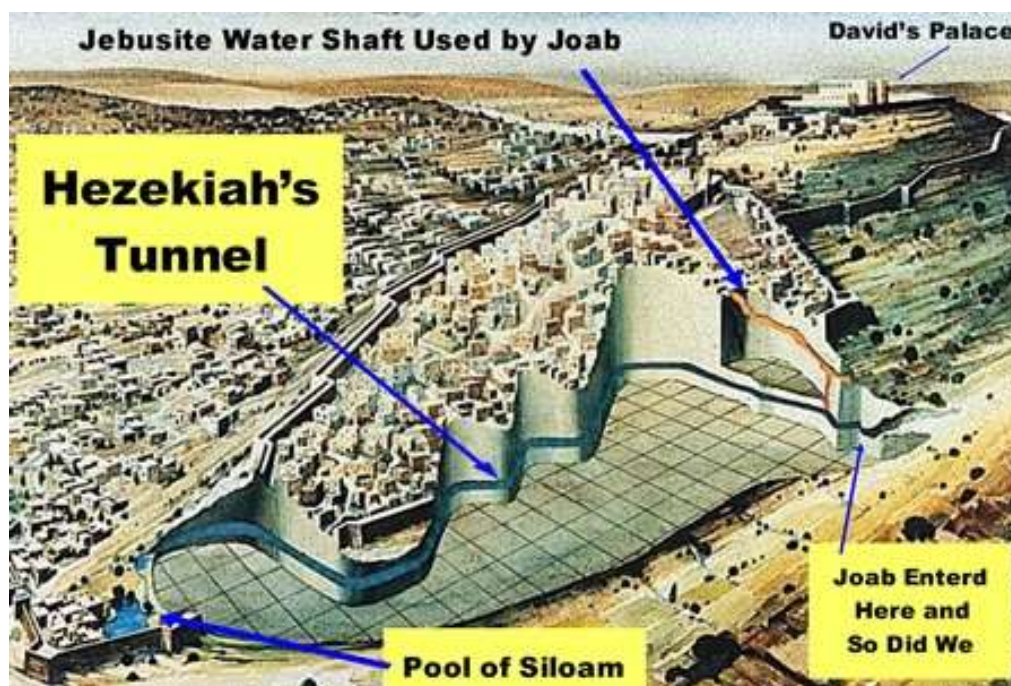
11. Rabbeinu Yeshaya

כל מכה יבוסים ויגע בצנור – פירוש בשער הקרי'. **וצנור הוא המסגר שסוגרין בו השער.**

12. Ralbag

ויגע בצנור והוא **המרזב** שנשפכים ממנו המים...

13. Warren's Shaft



יא וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צֹר מַלְאָכִים, אֶל-דָּוִד, וַעֲצֵי אֲרָזִים, וְחָרָשֵׁי עֵץ וְחָרָשֵׁי אֲבָן קִיר; וַיְבִנוּ-בֵּית, לְדָוִד.

11 And Hiram king of Tyre sent messengers to David, and cedar-trees, and carpenters, and masons; and they built David a house.

יב וַיַּדַּע דָּוִד, כִּי-הָקִינוּ יְהוָה לְמַלְכּוֹ; עַל-יִשְׂרָאֵל; וְכִי נָשָׂא מִמְּלָכְתּוֹ, בְּעִבּוֹר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. {ס}

12 And David perceived that the LORD had established him king over Israel, and that He had exalted his kingdom for His people Israel's sake. {S}

<p>יג וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים, מִירוּשָׁלַם, אַחֲרֵי, בָּאוּ מִחֶבְרוֹן; וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד, בָּנִים וּבָנוֹת.</p>	<p>13 And David took him more concubines and wives out of Jerusalem, after he was come from Hebron; and there were yet sons and daughters born to David.</p>
<p>יד וְאֵלֶּה, שְׁמוֹת הַיִּלְדִּים לוֹ--בִּירוּשָׁלַם: שְׁמוּעַ וְשׁוּבָב, וְנָתָן וְשֹׁלֹמֹה.</p>	<p>14 And these are the names of those that were born unto him in Jerusalem: Shammua, and Shobab, and Nathan, and Solomon;</p>
<p>טו וַיְבַחֵר וְאֵלִישׁוּעַ, וְנֶפֶגַּח וְיָפִיעַ.</p>	<p>15 and Ibhar, and Elishua, and Nepheg, and Japhia;</p>
<p>טז וְאֵלִישָׁמָע וְאֵלִיָּדָע, וְאֵלִיפֶלֶט. {פ}</p>	<p>16 and Elishama, and Eliada, and Eliphelet. {P}</p>

14. Radak

וקבלו רז"ל כי שמנה עשרה נשים היו לו לדוד בין נשים ובין פלגשים ודרשו לא ירבה לו נשים יותר מן שמנה עשרה וסמכו זה אחר הקבלה מפסוק ואסיפה לך כהנה וכהנה ושש נשים היו לו ואמר כהנה וכהנה והם י"ב ועוד כהנה והם י"ח וזה הצריכם לומר כי עגלה זו מיכל ובכלל השש שהיו לו בחברון היא והנה מצאנו לו שש נשים בחברון קודם בואו לירושלם ואומר ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם ומצאנו בברחו מפני אבשלום שהניח עשר פלגשים לשמור את הבית אם כן שתיים נשים לבד לקח בירושלם ועשר פלגשים ואחת משתי הנשים שלקח בירושלם היתה בת שבע.

<p>יז וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים, כִּי-מָשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ כָל-פְּלִשְׁתִּים, לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד; וַיִּשְׁמַע דָּוִד, וַיֵּרֶד אֶל-הַמְּצוּדָה.</p>	<p>17 And when the Philistines heard that David was anointed king over Israel, all the Philistines went up to seek David; and David heard of it, and went down to the hold.</p>
---	--

15. Malbim

וישמעו פלשתים – עד עתה חשבוהו לבעל ברית אכיש ולוחם עם מלכות שאול, ועתה שקבלוהו למלך הלכו לבקשו אם יכנע להם למס וירד אל המצודה

<p>יח וּפְלִשְׁתִּים, בָּאוּ; וַיִּנְטְשׁוּ, בְּעֶמֶק רֶפְאִים.</p>	<p>18 Now the Philistines had come and spread themselves in the valley of Rephaim.</p>
<p>יט וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיְקוֹק, לֵאמֹר, הֲאֶעֱלֶה אֶל-פְּלִשְׁתִּים, הַתִּתְּנִם בְּיָדִי; {פ}</p>	<p>19 And David inquired of the LORD, saying: 'Shall I go up against the Philistines? wilt Thou deliver them into my hand?' {P}</p>
<p>וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל-דָּוִד עֲלֶה, כִּי-נָתַן אֶתְּךָ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ.</p>	<p>And the LORD said unto David: 'Go up; for I will certainly deliver the Philistines into thy hand.'</p>
<p>כ וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל-פְּרָצִים, וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד, וַיֹּאמֶר, פָּרַץ יְקוֹק אֶת-אֹיְבֵי לִפְנֵי כְּפָרָץ מִיָּם; עַל-כֵּן, קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא--בְּעַל פְּרָצִים.</p>	<p>20 And David came to Baal-perazim, and David smote them there; and he said: 'The LORD hath broken mine enemies before me, like the breach of waters.' Therefore the name of that place was called Baal-perazim.</p>
<p>כא וַיַּעֲזְבוּ-שָׁם, אֶת-עֲצֵבֵיהֶם; וַיִּשְׁאֲמוּ דָוִד, וְאֲנָשָׁיו. {פ}</p>	<p>21 And they left their images there, and David and his men took them away. {P}</p>

גת
 גזר
 גובל
 תמנה
 צרעה
 בית שמש
 זנוח
 ירמות
 עזקה
 עדלם
 קעילה
 חברון
 בית חורון
 תחתון
 בית חורון
 עליון
 אילון
 קרית יערים
 גבעון
 דוד מכה שנית את המלשחים ויודד עד גזר
 דוד מכה את המלשחים בראשונה בבעל פרצים
 מנחת
 עמק תפא
 בית לחם
 מצב מלשחים בבית לחם
 תמונה
 גבע
 גבעה
 ירושלים
 תקוע
 חיל ישראל
 חיל מלשתי
 דוד

יג וַיֵּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים (שְׁלֹשָׁה) מִהַשָּׁלְשִׁים
 רֹאשׁ, וַיָּבֹאוּ אֶל-קָצִיר אֶל-דָּוִד--אֶל-מַעְרַת,
 עֲדֵלָם; וְחֵית פִּלְשְׁתִּים, חָנָה בְּעֵמֶק רְפָאִים.

13 And three of the thirty chief went down, and came to David in the harvest time unto the cave of Adullam; and the troop of the Philistines were encamped in the valley of Rephaim.

יָד וְדוֹד, אֶז בְּמִצּוֹדָה; וּמִצֵּב פְּלִשְׁתִּים, אֶז
בֵּית לֶחֶם.

14 And David was then in the stronghold, and the garrison of the Philistines was then in Beth-lehem.

18. Divrei HaYamim Aleph 14:12

12 And they left their gods there; and David gave commandment, and they were burned with fire. {P}

יב וַיַּעֲזֹבוּ שָׁם, אֶת-אֱלֹהֵיהֶם; וַיֹּאמֶר דָּוִד, וַיִּשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. {פ}

19. Rashi

וישחם דוד – (תרגום) ואוקידינן דוד וגזרוהי

20. Abarbanel

ואפשר לפרש שדוד ואנשיו נטלו עצביהם והביאום לירושלם לחרפם ולגדפם, ולזה אמר כאן וישאם דוד ואחרי היותם שם צוה לשרפם באחרונה אחרי הגדוף, ועליו אמר בדברי הימים וישרפום באש, והסכימו אם כן ב' הפסוקים.

21. Shmuel Aleph 5:1-2

1 Now the Philistines had taken the ark of God, and they brought it from Eben-ezer unto Ashdod.

א וּפְלִשְׁתִּים, לָקְחוּ, אֶת, אֲרוֹן הָאֱלֹהִים; וַיְבִיֵּאוּ מֵאֶבְנֵי-עֶזֶר, אֶשְׁדּוֹד.

2 And the Philistines took the ark of God, and brought it into the house of Dagon, and set it by Dagon.

ב וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, וַיְבִיֵּאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן; וַיַּצִּיגּוּ אֹתוֹ, אֶצֶל דָּגוֹן.

22 And the Philistines came up yet again, and spread themselves in the valley of Rephaim.

כב וַיִּסָּפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים, לַעֲלוֹת; וַיִּנְטְשׁוּ, בְּעֵמֶק רֶפְאִים.

23 And when David inquired of the LORD, He said: 'Thou shalt not go up; make a circuit behind them, and come upon them over against the mulberry-trees.

כג וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיְקוֹק, וַיֹּאמֶר לֹא תֵעָלֶה; הִסֵּב, אֶל-אֲחֵרֵיהֶם, וּבָאתָ לָהֶם, מִמּוֹל בְּכָאִים.

24 And it shall be, when thou hearest the sound of marching in the tops of the mulberry-trees, that then thou shalt bestir thyself; for then is the LORD gone out before thee to smite the host of the Philistines.'

כד וַיְהִי בִשְׁמֹעַךְ (כְּשִׁמְעָךְ) אֶת-קוֹל צִעְדָהּ, בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים--אִז תִּתְחַרֵּץ: כִּי אִז, יֵצֵא יְקוֹק לִפְנֶיךָ, לְהַכּוֹת, בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים.

25 And David did so, as the LORD commanded him, and smote the Philistines from Geba until thou come to Gezer. {P}

כה וַיַּעַשׂ דָּוִד כֹּן, כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְקוֹק; וַיִּךְ, אֶת-פְּלִשְׁתִּים, מִגִּבְעָה, עַד-בְּאֶדָה גֶּזֶר.

22. Malbim

ויחי וצוהו בל יחל להכות עד ישמע קול צעדה בראשי הבכאים – והיה בזה אם לימוד הדרך הקרוב לנצח בתחבולות מלחמה, שאחר שנפל עליהם בפעם הראשון בצד של אחריהם בודאי נשמרו עתה בצד הזה והעמידו שם גבורי חיל ולכן טוב שיפול עתה מן הצד, ושיחל ההכאה בעת ישב הרוח בין הבכאים והאלנות שיחשבו כי יש מחנה וחיל בין הבכאים ויתבהלו משני הצדדים, מלבד מה שהיה בזה ענין השגחתי שיצא ה' להכות במחנה האויב והשמיע קול צעדה עד שהיה נם וטבע יחד, וחזין מזה בא לנסות את דוד בדבר אשר לא עמד בו שאל ולא המתין על שמואל ובעבור זה נלקח המלוכה ממנו ודוד שמר מצוה ולא בטח על גבורתו וא"ל אז תחרץ כי אז יצא ה' כי ההשגחה דבקה עם האמונה והנם דבק עם הבוטח, והגם שבפעם הראשון נצחם בדרך הטבע האמין בה' כי עתה לא יכם רק אם יצא ה' לפניו, ולכן ויכם מגבע וכו'.

23. Shmuel Aleph 13-14

ח ויחל (ויחל) שבעת זמנים, למועד אשר שמואל, ולא-בא שמואל, הגלגל; ויפץ העם, מעליו. **8** And he tarried seven days, according to the set time that Samuel had appointed; but Samuel came not to Gilgal; and the people were scattered from him.

ט ויאמר שאול--הגשו אלי, העלה והשקמים; ויעל, העלה. **9** And Saul said: 'Bring hither to me the burnt-offering and the peace-offerings.' And he offered the burnt-offering.

י ויהי, ככלתו להעלות העלה, והנה שמואל, בא; ויצא שאול לקראתו, לברכו. **10** And it came to pass that, as soon as he had made an end of offering the burnt-offering, behold, Samuel came; and Saul went out to meet him, that he might salute him.

יא ויאמר שמואל, מה עשית; ויאמר שאול כי-ראיתי כי-נפץ העם מעלי, ואתה לא-באת למועד הימים, ופלשתים, נאספים מכמש. **11** And Samuel said: 'What hast thou done?' And Saul said: 'Because I saw that the people were scattered from me, and that thou camest not within the days appointed, and that the Philistines assembled themselves together against Michmas;

יב ואמר, עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל, ופני יקוק, לא חליתי; ואתאפק, ואעלה העלה. {ס} **12** therefore said I: Now will the Philistines come down upon me to Gilgal, and I have not entreated the favour of the LORD; I forced myself therefore, and offered the burnt-offering.' {S}

יג ויאמר שמואל אל-שאול, נסכלת: לא שמרת, את-מצות יקוק אלהיך אשר צוה, כי עתה הכין יקוק את-ממלכתך אל-ישׂראל, עד-עולם. **13** And Samuel said to Saul: 'Thou hast done foolishly; thou hast not kept the commandment of the LORD thy God, which He commanded thee; for now would the LORD have established thy kingdom upon Israel for ever.

יד ועתה, ממלכתך לא-תקום: בקש יקוק לו איש בלבבו, ויצוהו יקוק לנגיד על-עמו--כי לא שמרת, את אשר-צוה יקוק. {ס} **14** But now thy kingdom shall not continue; the LORD hath sought him a man after His own heart, and the LORD hath appointed him to be prince over His people, because thou hast not kept that which the LORD commanded thee.' {S}

יח ויאמר שאול לאחיה, הגישה ארון האלהים: כי-הנה ארון האלהים, ביום ההוא--ובני ישׂראל. **18** And Saul said unto Ahijah: 'Bring hither the ark of God.' For the ark of God was there at that time with the children of Israel.

יט ויהי, עד דבר שאול אל-הכהן, והתמוץ אשר במחנה פלשתים, וילך הלוך ורב; {פ} **19** And it came to pass, while Saul talked unto the priest, that the tumult that was in the camp of the Philistines went on and increased; {P}

ויאמר שאול אל-הכהן, אסוף ידך. and Saul said unto the priest: 'Withdraw thy hand.'

לא ויכו ביום ההוא, בפלשתים, ממכמש, אילנה; ויעף העם, מאד. **31** And they smote of the Philistines that day from Michmas to Aijalon; and the people were very faint.

לו ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשאר בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהן, נקרבה הלם, אל-האלהים. **36** And Saul said: 'Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them.' And they said: 'Do whatsoever seemeth good unto thee.' {S} Then said the priest: 'Let us draw near hither unto God.'

לז וישאל שאול, באלהים, הארד אחרי פלשתים, היתתם בידי ישׂראל; ולא ענהו, ביום ההוא. **37** And Saul asked counsel of God: 'Shall I go down after the Philistines? wilt Thou deliver them into the hand of Israel?' But He answered him not that day.

24. Shmuel Aleph 9:15-16

טו ויהוה, גלה את-אזן שמואל, יום אחד, **15** Now the LORD had revealed unto Samuel a day before Saul came, saying:

טז כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין, **16** 'To-morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל, והושיע את-עמי, מיד פלשתים: כי ראיתי את-עמי, כי באה צעקתו אלי. My people out of the